

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214204489
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214204489.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporcovi D. Y., narodený XX. XX. XXXX, bytom D. D. nad V. XX, XXX XX D. D. nad V., za účasti F. na ochranu spotrebiteľov B., so sídlom C. Z. 2, XXX XX Y., V.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom I. Petrom Masarovičom, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v konaní o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 10C/91/2014-35 zo dňa 14. 11. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu mení tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva subjektu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd na základe návrhu navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania vstup vedľajšieho účastníka do konania „pripustil“ v podstate s odôvodnením, že tento je združením, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, ktorého vstup do konania zákon predpokladá. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v znení účinnom do 31. 12. 2014. Okresný súd dospel k názoru, že vedľajší účastník, ktorým je Združenie na ochranu práv spotrebiteľov nemusí preukazovať právny záujem na výsledku konania, do ktorého vstupuje. Takýto vedľajší účastník má morálny záujem na výsledku konania. Jeho pôsobenie v konaní bude na prospech odporcu.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým navrhol jeho zmenu v zmysle nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že predpokladom vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku podľa § 220 O. s. p. zmenil; je však potrebné uviesť, že ide len o zmenu formulácie výroku uznesenia okresného súdu a z hľadiska obsahu ide o potvrdenie názoru okresného súdu, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu nastali a jeho vstup do konania je prípustný (formuláciu výroku bolo potrebné zmeniť z dôvodu, že znenie výroku o „pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania“ evokuje, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastávajú až právoplatným rozhodnutím súdu ako je to napríklad v prípade rozhodnutia podľa § 92 ods. 1 O. s. p. o

pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania; účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania však nastávajú už samotným doručením oznámenia o vstupe súdu a preto podľa názoru odvolacieho súdu obsahu rozhodnutia lepšie zodpovedá znenie výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka na strane odporcu; ustanovenie § 93 ods. 3 druhá veta O. s. p. totiž nehovorí o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ale práve o rozhodnutí o prípustnosti vedľajšieho účastníctva ako takého, t.j. o prípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktoré už vzniklo doručením oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, z čoho vyplýva, že musí byť rozdiel vo výrokoch, keď súd rozhoduje podľa § 92 ods. 1 O. s. p. (v tomto prípade súd rozhoduje o vstupe) a keď súd rozhoduje podľa § 93 ods. 3 druhá veta O. s. p. (v tomto prípade súd rozhoduje o prípustnosti už uskutočneného vstupu); zo znenia ustanovenia § 93 ods. 3 druhá veta O. s. p. sa dajú vyvodiť len dve do úvahy prichádzajúce znenia výroku rozhodnutia v prípade, že súd návrhu na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania nechce vyhovieť, t.j. buď tento procesný návrh zamietne alebo vysloví, že vedľajšie účastníctvo konkrétneho vedľajšieho účastníka popri niektorom z účastníkov konania je prípustné (zo znenia zákona sa nedá vyvodiť, že súd v tomto prípade pripúšťa samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania, pretože tento už nastal); len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že s možnosťou zamietnutia návrhu podľa § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva počítala aj staršia literatúra - pozri Vladimír Handl, Josef Rubeš a kol.: Občanský soudní řád; Komentář; Panorama Praha; 1985, str. 422, bod 9).

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. (v znení účinnom do 31.12.2014), do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 prvá a druhá veta O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáha zaplataenia dlžnej sumy s príslušenstvom na základe zmluvy o poskytovaní služieb uzavretých s právnym predchodcom navrhovateľa. Navrhovateľ navrhol rozhodnúť vo veci platobným rozkazom. Okresný súd platobný rozkaz vo veci nevydal. Dňa 11. 08. 2014 doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Oznámenie o vstupe do konania doručil okresný súd navrhovateľovi aj odporcovi. Námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vzniesol len navrhovateľ. Po námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol okresný súd napadnutým uznesením.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože zmluvu o pripojení uzavrel odporca ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Zo spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania pred 31. 12. 2014.

Navrhovateľ námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania odôvodnil tým, že predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe a poskytovaním informácií vedľajšiemu účastníkovi o účastníkoch konania by došlo k porušovaniu čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR a ústavných práv navrhovateľa a odporcu.

Názor navrhovateľa, že v súdnej veci nemôže vedľajší účastník vystupovať vzhľadom na predmet konania, nie je správny. Ochranu práv spotrebiteľa môže právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je práve ochrana práv spotrebiteľa vykonávať aj v sporovom konaní o zaplataenie peňažnej sumy medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Odvolací súd konštatuje, že k možnosti porušenia práva účastníka konania na súkromie vstupom vedľajšieho účastníka do súdneho konania sa vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.

zn. Pl. ÚS 1/2014 zo dňa 29.01.2014, v ktorom takéto porušenie odmietol a uzavrel, že skutočnosť, že vedľajší účastník sa v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručenia návrhu na začatie konania oboznámi s podstatnými okolnosťami prípadu vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 O. s. p., nepredstavuje neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ (ochrana spotrebiteľa). V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 10 ods. 3 písm. f) zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení zákona č. 84/2014 Z. z., v zmysle ktorého je spracúvanie osobných údajov bez súhlasu dotknutej osoby prípustné aj vtedy, ak je nevyhnutné na splnenie dôležitej úlohy realizovanej vo verejnom záujme (za takúto úlohu možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní zo strany vedľajšieho účastníka, ktorým je združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa).

Pre účely posudzovanej veci je preto potrebné uviesť, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. (v znení účinnom do 31. 12. 2014) nastávajú už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013); odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa. Preto pokiaľ v prejednávanej veci vedľajší účastník doručil oznámenie o svojom vstupe do konania na strane odporcu a tento po doručení oznámenia o vstupe výslovne nevyjadrili svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z. účinným od 01. 01. 2015 sa v ustanovení § 93 ods. 3 O. s. p. za prvú vetu vložila nová druhá veta, ktorá znie: "Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada."; predmetný zákon v tejto súvislosti nezakotvil žiadne prechodné ustanovenia, v zmysle ustálených procesných zásad sa preto v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; súčasne v zmysle zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov a legitímne očakávania, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31. 12. 2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné spätne vyžadovať splnenie podmienok zavedených novou právnou úpravou, ktoré právna úprava účinná do 31. 12. 2014 nevyžadovala.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p. (v znení účinnom do 31. 12. 2014) upravovalo spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania, resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania sú v zmysle citovaného ustanovenia spojené s okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania predstavuje procesný úkon, ktorého účinky súd posudzuje podľa právnej úpravy účinnej v čase uskutočnenia takéhoto úkonu; žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. 12. 2014 nevyžadovalo výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane tak, ako na to poukazyval navrhovateľ v osobitnom podaní doručenom po uplynutí odvolacej lehoty na podanie odvolania proti napadnutému uzneseniu, keď zjavne nesprávnym spôsobom vykladá uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2014 umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta v znení účinnom do 31.12.2014), čo znamená, že prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní porovnateľné s postavením účastníka konania vo vzťahu k procesným právam a procesným povinnostiam.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu s odkazom na § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka na strane odporu zamietol.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.